

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanych Ł. D. i M. M.
po rozpoznaniu
w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 31 stycznia 2024 r.
wniosków złożonych przez obrońców obu skazanych
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt VII Ka 127/23,
zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego Katowice - Wschód w Katowicach
z dnia 5 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV K 99/15,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami prawomocnego wyroku, złożone przez obrońców skazanych nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć trzeba, że instytucja określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i choć w samej treści przepisu nie wskazano przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, to jednak trafnie w orzecznictwie przyjmuje się, iż Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w sytuacji wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji oraz ustalenia, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe, i w zasadzie nieodwracalne, skutki (por. np.

postanowienia SN: z dnia z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21). Dlatego też przy rozpoznaniu wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia w pierwszej kolejności należy dokonać wstępnej oceny stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. W realiach tej sprawy nie sposób obecnie stwierdzić, że zachodzą podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Przeprowadzona na tym etapie wstępna kontrola sygnalizowanych w kasacjach uchybień, opartych przede wszystkim na nierzetelnej kontroli odwoławczej, nie potwierdza ich oczywistej zasadności, a tym samym nie pozwala na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich uwzględnienia.

Aktualnie nie można było także przesądzić o skuteczności zarzutu podniesionego przez obrońcę skazanego Ł. D., a zdefiniowanego w kasacji jako *„wyjście poza granice zaskarżenia wskazane w apelacji prokuratora, w postaci uchylenia rozstrzygnięcia o zastosowaniu wobec skazanego środka probacji w postaci warunkowego zwieszenia wykonania kary pozbawienia wolności”*. Warto bowiem zauważyć, że w tej sprawie apelację na niekorzyść oskarżonego wniósł prokurator, który w środku odwoławczym skierowanym przeciwko orzeczeniu o karze postawił przeciw zarzut niewłaściwej oceny prognozy kryminologicznej m.in. tego oskarżonego, o czym zresztą w swojej skardze wspomniał sam obrońca (str. 7 kasacji). Nadto treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku wprost wskazuje (str. 122), że powodem uchylenia przez sąd odwoławczy orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności była zasadność uchybienia opisywanego apelacji prokuratora.

Jednocześnie wskazać trzeba, że ubocznie powołane przez obrońcę skazanego Ł.D. okoliczności związane ze stanem zdrowia skazanego nie uzasadniają odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[J.J.]

[ał]

